

عنوان مقاله:

تعیین حداکثر تراکم ساختمانی با رویکرد کاهش آسیب پذیری در برابر زلزله

محل انتشار:

مجله پدافند غیر عامل، دوره 5، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سجاد فردوسی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور

پری شکری فیروزجاه - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

امروزه افزایش تراکم ساختمانی جهت پاسخگویی به رشد جمعیت موجب گسترش و توسعه شهرها گردیده که این امر به نوبه خود افزایش مخاطرات طبیعی را نیز به همراه داشته است. در این میان با توجه به قرارگیری کشور ایران بر روی یکی از دو کمربند زلزله خیز زمین، نیاز به برنامه ریزی و طراحی شهری مطابق با اصول پدافند غیر عامل در عرصه ساخت و ساز به شدت احساس می گردد. در این راستا در پژوهش حاضر به روش توصیفی- تحلیلی و با هدف کاهش آسیب پذیری شهرها در برابر مخاطرات طبیعی بویژه زلزله به تعیین حداکثر تراکم ساختمانی مطابق با اصول پدافند غیر عامل پرداخته شده است. اطلاعات مورد نیاز از طریق اسناد، مجلات و کتب مربوطه بدست آمده است. در این پژوهش پس از بررسی اسناد و اطلاعات، روشی جهت تعیین حداکثر تراکم ساختمانی با رویکرد کاهش آسیب پذیری در برابر زلزله ارائه شده و با استفاده از آن، الگوی تراکمی محدوده مورد مطالعه در شهر شاهرود محاسبه شده است. بر این اساس مطابق با روش ارائه شده، در مرحله اول نیاز است مشخص گردد که پس از وقوع زلزله فرضی، به شرط حفظ حداقل فضای مورد نیاز جهت امداد رسانی، فضای باقیمانده از معبر بمنظور انباشت مصالح ریزشی، حداکثر ظرفیت تخریب چه ارتفاعی از یک ساختمان را دارد. در مرحله بعد پس از دستیابی به ارتفاع بنا، می توان با مفروض داشتن ارتفاع هر طبقه و همچنین میزان سطح اشغال بنا، حداکثر تراکم و نیز تعداد طبقات ساختمان را محاسبه نمود.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، شهر، شبکه معابر، تراکم ساختمانی، پدافند غیر عامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750724>

